

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Περί πανεπιστημιακού
Ασύλου

Επικούρειες επιδράσεις
στη σύγχρονη επιστήμη

Οδυσέας Ελύτης
100 χρόνια από τη γέννησή του

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ
2011

24

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Γιαννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασσιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΣΕΛ. 4

2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

▪ Προεδρικά Διατάγματα για τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των Τμημάτων των ΤΕΙ

ΣΕΛ. 7

▪ Απόφαση της ΟΣΕΠ - ΤΕΙ για τη μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ

ΣΕΛ. 8

▪ Πρόταση του Συλλόγου ΕΠ του ΤΕΙ-Α για την αναμόρφωση των ΑΕΙ

ΣΕΛ. 12

▪ **Γ. Γιαννακόπουλος, Γ. Παναγιάρης**
Για μια σύγχρονη Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση

ΣΕΛ. 16

▪ **Ν. Χιωτίνης**

Περί πανεπιστημιακού Ασύλου

ΣΕΛ. 20

3. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ

▪ **Α. Καμμάς**

Θωμάς Μπέκετ και Ερρίκος ο Β΄
Η σύγκρουση εκκλησίας και κράτους στη Μεσαιωνική Αγγλία

ΣΕΛ. 23

▪ **Ι. Μπουρής**

Η ψυχοδυναμική των εργασιακών σχέσεων: από την επιθετική ατομικότητα στη συλλογική έκφραση και τη συνύπαρξη

ΣΕΛ. 26

▪ **Σ. Γ. Φραγκόπουλος**

Επικούρειες επιδράσεις στη σύγχρονη επιστήμη

ΣΕΛ. 32

▪ **Κ. Φράγκος και Δ. Κιβώτου**

Αίτια και συνέπειες της ανισοκατανομής του εισοδήματος στην Ελλάδα: διαφθορά και ανείπωτος

βαθμός φτώχειας

των πολλών «ελλήνων αγιάννηδων»

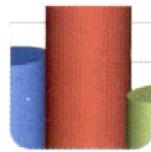
ΣΕΛ. 36

▪ **Μ. Μελετζής**

Σύγχρονη τέχνη και φεμινισμός
Sanja Ivekovic

ΣΕΛ. 40

▪ **Η. Μπίλλας, Μ. Μέλλου και Γ. Λούντος**

Προοπτικές επιχειρηματικής δράσης μεταναστών δεύτερης γενιάς, που φοιτούν σε ελληνικά Πανεπιστήμια

ΣΕΛ. 43

▪ **Μ. Μπρατάκος**

2011: Διεθνές Έτος Χημείας (συνέχεια)
Χημεία - η ζωή μας, το μέλλον μας

ΣΕΛ. 45

4. ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Οδυσέας Ελύτης

ΣΕΛ. 48

5. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ε. Παπαγεωργίου

Σύνδρομο mobbing - Ψυχολογική παρενόχληση στο χώρο εργασίας

ΣΕΛ. 51

6. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ

Νέα από τα Τμήματα

ΣΕΛ. 56

Νέα της Επιτροπής

Εκπαίδευσης και Ερευνών

ΣΕΛ. 72

7. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΕΛ. 83

8. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΣΕΛ. 88

Οδυσσέας Ελύτης 100 χρόνια από τη γέννησή του

Οδυσσέας Ελύτης

Ένας Έλληνας της οικουμένης

Όταν εκείνο το βράδυ του Δεκεμβρίου του 1979 ο **Οδυσσέας Ελύτης** δεχόταν την ύψιστη τιμή που η ανθρωπότητα απένεμε στα εκλεκτά της μέλη, το βραβείο Nobel της λογοτεχνίας, στο πρόσωπό του δεν ετιμάτο μόνο η παγκόσμιας εμβέλειας ποίησή του αλλά, όπως ο ίδιος στην ομιλία του τόνισε, «**η τέχνη σαν η μόνη εναπομένουσα πολέμιος της ισχύος, που κατήντησε να έχει στους καιρούς μας, η ποσοτική αποτίμηση των αξιών**».

Κινούμενος με εκπληκτική άνεση - απότοκο της ποιητικής μεγαλοφυΐας του - ανάμεσα στη λυρικότητα της ελληνικής λαϊκής παράδοσης και το ρεύμα του ορθόδοξου υπερρεαλισμού, που εξέφραζε ο Εμπειρικός, ο Εγγονόπουλος και άλλοι σύγχρονοί του, πέτυχε, με μια απaráμιλλη χρήση της ελληνικής γλώσσας, τη σύνθεση τέτοιων αριστουργημάτων, που να τον καταστήσουν μοναδικό εκφραστή ενός ποιητικού λόγου, που δεν μπορεί ούτε να αντιγραφεί, αλλά ούτε και να έχει συνέχεια, αφού ακούμπησε τη θεϊκή τελειότητα.

Για τον Ελύτη δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα στο Ελληνικό και το Παγκόσμιο, αφού οι δύο αυτές έννοιες ταυτίζονται όπως ο Ήλιος και το Σύμπαν. Ακόμα και στην τελευταία φάση της ζωής του μας υποχρεώνει -εκβιαστικά σχεδόν- να ψηλαφίσουμε την έννοια της αιώνιας Ελλάδας μέσα από τις αισθήσεις μας, τη φιλοσοφία του Ηράκλειτου και του Επίκουρου, την αισθητική της απόλυτης αρμονίας και του έρωτα.

Πολύ νωρίτερα από τη βράβευσή του με το Nobel, ο Ελύτης είχε ήδη κατακτήσει επάξια τον τίτλο του

«Εθνικού» ποιητή όπως, πριν από αυτόν ο Σολωμός, ο Παλαμάς και ο Σικελιανός ζητώντας, μέσα από τους στίχους του μνημειώδους **«Άξιον εστί»**, το «νοητό ήλιο της δικαιοσύνης να μη λησμονά τη χώρα του», με την επίκληση «με φοβέρες και μ' αίματα» των «παλιών του φίλων».

Ήταν βαθιά ριζωμένη μέσα του η πεποίθηση ότι η Ελλάδα και το Αιγαίο υπήρξαν οι πραγματικές μήτρες της ποίησης και του φωτός για ολόκληρη την ανθρωπότητα, διαχρονικά.

Στους στίχους της Σαπφούς και του Αρχίλοχου έβλεπε την πρώτη απόπειρα απόσπασης της ποίησης από τα «έπη» και τους «θεούς» και τη χρήση της σαν εργαλείου έκφρασης συναισθημάτων και υπαρξιακού προβληματισμού.

Παρέμεινε, σε όλη του τη ζωή, ασυμβίβαστα ελεύθερος από κάθε «επαγγελματική», «πολιτική» ή «ακαδημαϊκή» εξάρτηση, ένα είδος ασυνδικάλιστου εργάτη της διάνοησης, που δεν απεχθανόταν μόνο τις συμβατικές κοινωνικές δεσμεύσεις, αλλά ακόμα και τις πιο απλές συνήθειες των θαμώνων των φιλολογικών κύκλων της εποχής του. Δεν κρατούσε ημερολόγια και αρχεία, απέφευγε τις πνευματικές συνάξεις, τις απαγγελίες και τα επιμελώς ατημέλητα μποέμντυσίματα των ψευδοφιλολογούντων πνευματικών κυμβάλων της γενιάς του.

Η κριτική -και όχι στείρα- προσήλωσή του στο μεγαλείο του Ελληνικού πνεύματος του έδωσε τη δυνατότητα να ερμηνεύσει τα πιο σύγχρονα επαναστατικά ρεύματα της διάνοησης, που αποζητούσαν περισσότερο αυθεντικές ερμηνείες από τις περίτεχνες διακοσμήσεις της αναγέννησης και του διαφωτισμού, οι οποίες, αν και τεχνικά άψογες, αδυνατούσαν να καταδυθούν στα βάθη της ανθρώπινης ψυχής και να ερμηνεύσουν το **Θείον**.

Γιατί -κατά τον ποιητή- «ελληνικότητα» δεν είναι μόνο να βλέπεις, αλλά και να αισθάνεσαι βαθιά μέσα σου αυτά που, για όσους τη στερούνται, είναι απλά εικόνες.

Ήταν απόλυτα φυσικό για τη διάνοησή του ν' αναζητήσει αυτή τη συνέχεια της «ελληνικότητας» στην πιο αυθεντική της έκφραση που ξεκινούσε από τις ασβεστωμένες αυλές των αιγαιοπελαγίτικων σπιτιών και τους πίνακες του Θεόφιλου, που αγωνίστηκε να

συλλέξει από καφενεία της Μυτιλήνης, όπου ήσαν διασκορπισμένοι, και έφθανε μέχρι την καθημερινότητα των λεγόμενων απλών ανθρώπων της υπαίθρου και τη συνέχεια της -διαχρονικής ανά τους αιώνες- ελληνικής γλώσσας.

Στον αυθεντικό ποιητικό του λόγο εύκολα διακρίνει κανείς το φιλοσοφικό -υπαρξιακό του προβληματισμό-

**«Σαν να 'μουν άλλος κι όχι εγώ
μες τη ζωή πορεύτηκα»**

που, με λίγες μόνο λέξεις, εκφράζει ουσιαστικά αυτό που ο Αρθούρος Σοπενάουερ εξέφρασε στο κλασικό δοκίμιό του «Ο κόσμος σαν βούληση και παράσταση», όπως διακρίνει και το απόλυτο του έρωτα όταν γράφει:

**«Τις νύχτες που σε σεργιανούσα
στην άλλη άκρη τ' ουρανού
Και ν' ανεβαίνεις σε θωρούσα
σαν αδελφή του Αυγερινού»**

με την ίδια ένταση που, τέσσερεις αιώνες πριν συνέθετε ο Σαίξπηρ τους αιώνιους στίχους του Ρωμαίου προς την Ιουλιέττα.

Ο Ελύτης δε δημιούργησε «σχολή».

Ο ποιητικός του λόγος, γεμάτος πυκνά σύμβολα, σχημάτισε ένα κλειστό σημασιακά σύμπαν, που σύγχρονοι και μεταγενέστεροί του ήταν αδύνατον ακόμα και να ακουμπήσουν και, πολύ περισσότερο, να επηρεαστούν από τη γλώσσα και την τεχνοτροπία του.

Έτσι, ο λυρισμός του έμεινε ανέπαφος, χωρίς ίχνος φθοράς και γήρατος, ακόμα και όταν μελετούσε, σε προχωρημένη ηλικία, τον ίδιο τον θάνατο στη σύνθεση των «Ελεγείων της Οξώπετρας».

Φέτος κλείνουν 100 χρόνια από τη γέννηση και 15 από το βιολογικό θάνατο του μεγάλου Έλληνα της οικουμένης.

Το έργο του όμως, ποιητικό ή πεζό, παραμένει και θα παραμένει αιώνια φωτεινός φάρος για ολόκληρη την ανθρωπότητα, στην οποία θα θυμίζει διαρκώς ότι **η Ελλάδα δεν τελείωσε στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη και δεν θα τελειώσει όσο το φως του ήλιου θα αντανακλάται στα γαλανά νερά του Αιγαίου**.

A. Καμμάς

Χριστός Ανέστη

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή (.tiff ή .jpg) σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174,
Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

ΕΠΙ
ΕΠΙ
ΠΡΟΣΩΠ

ΠΡΟΣ

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr